

Танцовото обучение през XX век – характеристика и етапи на развитие

Евгения Грънчарова

(Резюме)

Предмет на изследователския интерес е българският традиционен танц, който намира широка и многовариантна популярност в днешната постмодерна мултикултурна ситуация. Достигналото до нас традиционно танцово наследство е претърпяло различни начини на предаване и практикуване на танцови умения.

В случая се проследяват постижения и успехи в опазването и популяризирането на фолклорния танц в годините на динамични процеси през XX в., което е постигнато чрез характеристика на танцовото обучение в България. Представени и анализирани са трите основни периода в развитието на танцовото обучение: от началото до средата на XX в., в годините на комунистическо управление в България и в периода след 1989 г.

Представят се различни фактори за предаване на танцови умения, като вниманието е насочено към съвременността. Проследява се развитието на танцовата традиция и промените, извършващи се в течение на един век. Отделя се място и на най-новите явления – българските фолклорни танцови клубове, които са съвременни танцови феномени, появили се в края на XX в. Разглежда се ролята на танцовото обучение за съхранение и популяризиране на българския традиционен танц.